

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

6. Dies Junii. In aula nunquam fui quietus, extra aulam nunquam inquietus.
S. Norbertus.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Junius.

Tessera.

431

fortitudo? ubi salutis cura? ubi de Deo cogitatio? Ob
has rationes multi ex antiquitate Philosophi relique-
runt urbium frequentiam, fori tumultus, hominum
fremitus, & hortulorum amœnitatem, ubi ager irri-
guus, & comæ arborum, & fursurri avium, fontis spe-
culum, rivus immurmurans, & multæ illecebræ au-
rium, ac oculorum lenocinia, ne per hæc oblecta-
menta animus palabundus extra se vagaretur, & in-
tra se vexaretur. Pericula quæ nobis imminent ex
sensibus, his verbis perstringit D. Ambrosius: (a) *Re-
spexit oculus, & sensum mentis invertit; audivit auris,
& intentionem inflexit; inhalavit odor, & cogitationem
impedivit; os libavit, & crimen retulit; tactus contigit,
& ignem adolevit.* Si fueris ut Argus centoculus cir-
cumspectus in servandis sensibus, visus in rebus con-
ditis videbit salutare Dei; auditus percipiet, quid lo-
quatur in eo Dominus; gustatus libabit, quàm sua-
vis sit Dominus; odoratus hauriet suavitatem odo-
ris sancti, tactus osculum sponsi experet. Ne ergò
mihi contingat quod dicit Poeta, invigilabo sensibus.

Perdo animi census, nisi frenem carcere sensus.

6. DIES JUNII.

In aula nunquam fui quietus, extra au-
lam nunquam inquietus. *S. Norbertus.*

1. **D**omicilium Quietis, digito demon-
strat Auctor Ordinis Præmonstraten-
sis. Satius est esse quietis compotem,
vel

(a) *L. de fug. secul. c. 1.*

vel in caula, quàm ejuldem expertem vel in aula. Utramque fortunam, sed magno discrimine, & in aula, & extra aulam fuit expertus, Auctor hodiernæ tesseræ D. Norbertus. Auctor tibi sim, ut sequaris tanti Ordinis Auctorem, si lubeat assequi quietem. Ubi certius invenies quietis domicilium, quàm ubi est *æterni Regis habitaculum*? Hoc titulo Innocentius IV. condecoravit familiam illam Præmonstratensis Ordinis, numquam satis nec commendatam, nec commendandam. Quot in ea degunt viri; totidem lucent veluti *luminaria in firmamento cæli*. Sic eos indigitat Adrianus IV. Putes Christum hunc Ordinem fecisse, quasi heredem suæ, qua in monte Thabor fulsit, gloriæ. Illic enim (a) *resplenduit facies ejus sicut sol, vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix*. Ecce hic in facie, instar solis, splendor; in veste, instar nivis, candor. Hæc sunt duo quæ hunc Ordinem mirificè commendant, in mentibus splendor, in vestibus candor: ille refert faciem solis, hic speciem nivis. Solis splendor designat, qua fulgent, scientiam; nivis candor, qua florent, vitæ innocentiam; utrumque consummatam sanctimoniam.

II. Quia porrò futurus erat Norbertus vas electionis, cujus beneficio non pauci essent adsciscendi inter paucos electos, simili ferè modo ut Paulus ad Christi castra fuit evocatus. Ibat is in Freden comite famulo; generoso vectus equo, alta spirans, ad magna, ex mundi judicio, aspirans; cum subito totum in nubes cogi cælum, horrendo boatu mugire tonitrua, coruscate fulmina, evibrari fulgura, eaque inter audiri, quæ non tam terrent, quàm docerent, hæc fulminatrices voces: *Norberte, Norberte, quid me persequeris?*

(a) *Matt. 17. 2.*

Junius.

Tessera.

433

vis? Corpus apravi tibi, divitias quibus te ostentas, ad-
ministravi tibi; mihi servire debueras, & cur alios per-
dere festinas? Durum est tibi contra stimulum calcitra-
re. Alia deinde adhibita est ad ejus animum expu-
nandum, è caelo machina: hoc est, disruptæ nubis
violentia, elisusque fragor, qui ad equi pedes dum cir-
cumfremat, simul ingentem terræ patefecit hiatum,
quo & equus, & vector potuisset absorberi. Hoc fra-
gore post horæ intervallum, vigiliæ sibi que redditus,
erupit in hæc verba; non tam voce, quàm corde, cum
Saulo, ipse adhuc Saulo similis: *Domine quid me vis
facere? Mox è caelo vox reddita: Desine à malo, & fac
bonum: inquire pacem, & persequere eam.*

Tanta molis erat Norbertum subdere Christo.

III. Sic tonitruanti voce prostratus è caelo, totum
se erexit ad cælestia. Statim enim ut esset suus, dese-
ruit suos, & sua Totusque jam non amplius terreni
Principis, sed divini Numinis, voluit sub ejus signis
pugnas pugnaturus, experiri, quid posset Christus
Norberto milite, quid Norbertus Christo duce. Il-
lum enim Dei afflatu, & summi Pontificis consensu
instituit Ordinem, qui Ecclesiam non tantum forti-
ter propugnaret, sed longè lateque ad extrema ter-
rarum, propagaret. Quàm portò sit populosa Nor-
berti propago, & tum dignitate, tum scientiâ, tum
sanctimoniâ fuerit semper conspicua, hinc proclive
erit intelligere. Recensuit Præmonstratensis familia
Abbatias mille, & trecentas virorum præposituras,
ac quingenta Sanctimonialium cœnobia. Occupa-
vit autem sexdecim Ecclesias, tum Metropolitanas,
tum Cathedrales, quibus Archiepiscopos, Episco-
pos, Præpositos, Archidiaconos, Canonicos pluri-
mos,

Pars II.

Ec

mos,

mos, per ætates plurimas subministravit. Quid non debet hæc ipsa, ubi hæc scribo, urbs Antverviæ, Norberti familiæ? Quod non subfuerit Tanchelino fatali illi hæreseos portento, uni hoc debet Norberto. Sed illa familia non modò virtute, & eruditione, sed avito, imò & regio sanguine illustres recenset. Hos inter eminent Robertus è regio Anglorum sanguine prognatus. Scitè ergò Poëta:

Debet Norberto, si est Angla clara Roberto.

7. DIES JUNII.

Oculi vestri etiam si jaciantur in aliquem, figantur in neminem. *S. Augustinus Epist. 109.*

Cautelâ I.
magnâ o-
pus circa
oculos.

Multum differunt, in aliquem oculos obiter jacere, & cito figere. Penè perinde est in ea quæ non decent, oculos figere, & animæ lethale vulnus infligere. Credes si frequentia maturè expendas. Acroama est Salviani, oculos esse (a) *naturales quosdam animi cuniculos*. Ut enim in obsidione civitatum, quæ naturâ, artificioque munitæ sunt, ducto cuniculo ad castellum, fit resticula pulveris tormentarii, duciturque in lineam ad præsidii fundamentum: neque tamen igne applicito fiunt statim illa grandia, & miranda, quæ videmus: sed paulatim flamma serpit per apertam viam secuta, & exigui fomitis continuatione innutrita, donec in specum latè patentem, & copiosam materiam infusa, in vastum erumpat incendium. Tum videas subito

(a) *L. 3. de Provid.*